AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2008. szeptember 10. *

A T-370/05. sz. ügyben,

a **Francia Köztársaság** (képviselik kezdetben: G. de Bergues és A. Colomb, később: G. de Bergues és A.-L. During, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: M. Nolin, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2005. július 20-i 2005/579/EK bizottsági határozat (HL L 199., 84. o.) abban a részben történő megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában, amelyben a 2001/2003. gazdasági év tekintetében a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási támogatására jogosult területek meghatározására vonatkozó korrekció alapján egyes kiadásokat kizár a közösségi finanszírozásból,

* Az eljárás nyelve: francia.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: Czúcz O. elnök, J. D. Cooke és I. Labucka (előadó) bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. május 14-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 A közös agrárpolitika (KAP) finanszírozásáról szóló alapszabályokat a 2000. január 1-jétől esedékes kiadások tekintetében a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o.) állapítja meg.

2 Az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (4) bekezdése a következőket mondja ki:

„A Bizottság a kiadásoknak a 2. és a 3. cikkben említett közösségi finanszírozásból történő kizárásáról dönt, ha úgy találja, hogy a kiadásra nem a közösségi szabályoknak megfelelően került sor.

Mielőtt a finanszírozás elutasítására vonatkozó határozat megszületik, a Bizottság vizsgálatának eredményét és az érintett tagállam válaszát írásban közlik, ami után a két fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a megteendő intézkedéseket illetően.

Ha nem jutnak megállapodásra, a tagállam négy hónapon belül eljárás indítását kérheti az álláspontok egyeztetése érdekében, amelynek eredményét egy, a Bizottságnak megküldött és a Bizottság által a finanszírozást elutasító határozat meghozatala előtt elbírált jelentésbe kell foglalni.

A Bizottság a kizárásra kerülő összegeket különösen abból a szempontból vizsgálja meg, hogy mekkora a feltárt meg nem felelés jelentősége. Figyelembe veszi továbbá a jogsértés jellegét és súlyát, valamint a Közösség által elszenvedett pénzügyi veszteséget […].”

3 A 729/70/EGK tanácsi rendeletnek az EMOGA Garanciarészlege számla-elszámolási eljárása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapí-

tásáról szóló, 1995. július 7-i 1663/95/EK bizottsági rendelet (HL L 158., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 18. kötet, 31. o.) 8. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben egy vizsgálat eredményeképpen a Bizottság úgy értékeli, hogy a kiadás teljesítése nem a közösségi szabályoknak megfelelően történt, értesíti az érintett tagállamot ellenőrzései eredményeiről, és feltünteti a követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében a jövőben végrehajtandó helyesbítő [helyesen: korrekciós] intézkedéseket.

Az értesítésnek hivatkoznia kell erre a rendeletre. A tagállam 2 hónapon belül válaszol, amit követően a Bizottság módosíthatja az álláspontját. Indokolt esetben a Bizottság meghosszabbíthatja a válaszadási határidőt.

A válaszadási határidő lejárta után a Bizottság kétoldalú megbeszélésre hívja a tagállamot, amelyen igyekeznek megállapodásra jutni a végrehajtandó intézkedések, a jogsértés súlyának kiértékelése, valamint a Közösséget ért pénzügyi veszteség tekintetében. E megbeszélést követően, és a Bizottság által a megbeszélés és a tagállammal történt konzultáció után további információk biztosítására megállapított határidő lejártát követően, vagy ha a tagállam a Bizottság által megállapított határidő előtt nem fogadja el a felkérést egy megbeszélésre, a határidő lejárta után a Bizottság hivatalosan közli a tagállammal az elhatározásait, a 94/442/EK bizottsági határozatra hivatkozva. E bekezdés negyedik albekezdésének sérelme nélkül ez az értesítés tartalmazza minden olyan kiadás kiértékelését, amelyet a Bizottság kizárni szándékozik a 729/70/EGK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében.

A tagállam a lehető leghamarabb tájékoztatja a Bizottságot a közösségi szabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében elfogadott korrekciós intézkedésekről és a hatálybalépésük napjáról. A Bizottság a korrekciós intézkedések hatálybalépésének napjáig, szükség szerint, elfogad egy vagy több határozatot a 729/70/EGK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében, a közösségi szabályoknak meg nem felelő kiadások kizárására.”

4 A borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 179., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 26. kötet, 25. o.) különösen a következőket írja elő:

„*11. cikk*

(1) Ezennel létrejön a szőlőültetvények szerkezetátalakításának és átállásának rendszere.

(2) A rendszer célja a termelésnek a piaci kereslethez igazítása.

(3) A rendszer az alábbi intézkedéseket foglalja magában:

a) a fajtaváltás, ideértve az átoltással történő fajtaváltást is;

b) a szőlőültetvények áttelepítése;

c) a szőlőültetvények irányítási módszereinek javítása a rendszer céljának megfelelően.

Nem tartozik a rendszer hatálya alá a természetes élettartamuk végéhez ért szőlőültetvények rendes megújítása.

[…]

13. cikk

(1) Szerkezetátalakításra és átállásra csak akkor adható támogatás, ha a tagállamok kidolgozták és – szükség esetén – jóváhagyták az erre vonatkozó terveket. A támogatás formái a következők lehetnek:

a) a termelőknek a terv végrehajtásának köszönhető bevételkiesésért adott kompenzáció; és

b) hozzájárulás a szerkezetátalakítás és átállás költségeihez.

(2) A bevételkiesésért a termelőknek nyújtott kompenzáció formái a következők lehetnek:

a) e cím I. fejezetének rendelkezéseitől eltérve [helyesen: sérelme nélkül] egy meghatározott, három borászati évet meg nem haladó időtartamra a régi és az új szőlőültetvények egymás mellett történő művelésének engedélyezése; vagy

b) a Közösség által finanszírozott pénzbeli kompenzáció.

(3) A szerkezetátalakítás és átállás költségeihez való közösségi hozzájárulás nem haladhatja meg ezeknek a költségeknek az 50%-át. Azonban azokon a területeken, amelyek a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet értelmében az 1. célkitűzés hatálya alá tartoznak, a közösségi hozzájárulás aránya elérheti a 75%-ot. A 14. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok egyik esetben sem járulhatnak hozzá a költségekhez.

[…]

15. cikk

E fejezet végrehajtásának részletes szabályait a 75. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ezek a szabályok különösen a következőket foglalhatják magukban:

a) az érintett szőlőültetvények minimális területe;

b) a tervek végrehajtásából származó, a fiatal gazdálkodóknak odaítélt, valamint az üzemfejlesztési terv keretében odaítélt új telepítési jogok, és az újratelepítési jogok felhasználására vonatkozó általános rendelkezések;

c) azok a rendelkezések, amelyek megakadályozzák, hogy a termelési potenciál e fejezet alkalmazásából adódóan megnövekedjék;

d) a támogatás hektáronkénti maximális összege.”

5 A termelési potenciálra tekintettel a borpiac közös szervezéséről szóló 1493/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2000. május 31-i 1227/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 143., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 29. kötet, 116. o.) 13. cikkének (1), (2) és (4) bekezdése különösen a következőket mondja ki:

„(1) A tagállamok illetékes hatóságai megállapítják azt a minimális parcellaméretet, amelynek alapján szerkezetátalakítási és átállási támogatás nyújtható, valamint a szerkezetátalakítás és az átállás eredményeképpen létrejövő minimális parcellaméretet is.

(2) Az egyes tagállamok illetékes hatóságai megállapítják:

a) a tervben feltüntetendő intézkedéseket;

b) a végrehajtás határidejét, amely nem haladhatja meg az öt évet;

c) azt a követelményt, hogy valamennyi tervnek meg kell határoznia az egyes pénzügyi években végrehajtandó intézkedéseket, valamint az egyes intézkedések által érintett területet is;

d) a végrehajtás ellenőrzésére vonatkozó eljárásokat. […]

(4) A tagállamok illetékes hatóságai elfogadják a támogatások körét és mértékét meghatározó szabályokat. Az 1493/1999 […] rendelet II. címének III. fejezete, valamint e fejezet alapján [helyesen: sérelme nélkül] az említett szabályok közé tartozhat különösen az átalányösszegként történő kifizetés, a hektáronkénti támogatás legmagasabb mértékének, valamint a tárgyilagos szempontokon alapuló differenciált támogatás előírása. A szabályokban megfelelően nagyobb mértékű támogatást kell előírni olyan esetekre, amikor a terv alapján végzett kivágásból eredő újratelepítési jogok gyakorlására kerül sor a terv végrehajtása során."

6 Az 1227/2000 rendeletnek az ezen 1227/2000 rendelet módosításáról szóló, 2002. július 24-i 1342/2002/EK bizottsági rendelettel (HL L 196., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 36. kötet, 394. o.) bevezetett 15a. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 15. cikk alóli kivételként a tagállamok előírhatják, hogy a támogatás kifizetésére a támogatási kérelemben szereplő valamennyi intézkedés végrehajtásának ellenőrzését követően kerül sor. Amennyiben az ellenőrzés megállapítja, hogy nem került sor a támogatási kérelemben szereplő valamennyi intézkedés maradéktalan végrehajtására, de az érintett terület több mint 80%-án végrehajtották az intézkedéseket a megállapított határidőn belül, a támogatást azon további támogatás kétszeresével csökkentett összegben kell kifizetni, amely akkor járt volna, ha az intézkedés a teljes területen végrehajtásra kerül.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a tagállamok előírhatják a támogatási kérelemben szereplő valamennyi intézkedésre vonatkozó támogatás előleg formájában történő kifizetését a termelő részére még az intézkedések teljes végrehajtása előtt, feltéve, hogy a végrehajtás megkezdődött, és a kedvezményezett a támogatás összegének 120%-ával

egyenlő összegű biztosítékot nyújt. A 2220/85/EGK rendelet alkalmazásában további kötelezettség, hogy valamennyi intézkedést az előleg kifizetését követő két éven belül végre kell hajtani.

Az egyes tagállamoknak jogukban áll módosítani ezt az időtartamot, amennyiben:

a) a szóban forgó területek olyan terület részét képezik, amelyet az érintett tagállam illetékes hatóságai által elismerten természeti katasztrófa ért;

b) a tervezett intézkedés nem hajtható végre az érintett tagállam részéről elismert szerv által igazoltan fennálló növény-egészségügyi probléma következtében.

Amennyiben az ellenőrzés azt mutatja, hogy nem hajtották végre maradéktalanul a támogatási kérelemben szereplő valamennyi intézkedést, amelyre vonatkozóan támogatási előleg kifizetésére került sor, de az érintett terület több mint 80%-án végrehajtották az intézkedéseket a megállapított határidőn belül, a biztosítékot azon további támogatás kétszeresével csökkentett összegben kell visszafizetni, amely akkor járt volna, ha az intézkedés a teljes területen végrehajtásra kerül.

Ha egy termelő az érintett tagállam által megállapított határidő lejárta előtt lemond a támogatási előlegről, a biztosíték 95%-át visszakapja. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen albekezdés végrehajtására általuk megállapított határidőről.

Ha egy termelő az érintett tagállam által megállapított határidő lejárta előtt lemond valamennyi intézkedés végrehajtásáról, köteles visszafizetni az általa felvett támogatási előleget, amelyet követően a biztosíték 90%-át visszakapja. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen albekezdés végrehajtására általuk megállapított határidőről.

(3) E cikk alkalmazásában 5%-os tűréshatár alkalmazandó az érintett területek ellenőrzésekor.”

A jogvita előzményei

A Francia Köztársaság által a támogatás kiszámítására alkalmazott módszer

7 A Francia Köztársaság esetében a pénzügyi korrekciókat az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2005. július 20-i 2005/579/EK bizottsági határozat (HL L 199., 84. o., a továbbiakban: vitatott határozat) írta elő, mivel a Bizottság úgy vélte, hogy a Francia Köztársaság a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási műveletei költségeinek a kiszámítása során nem támogatható területeket is figyelembe vett.

8 Amint az ügyiratokból és különösen az egyeztető testület jelentéséből, valamint a 2000/2001. év és a 2001/2002. év tekintetében a szőlőültetvények szerkezetátalakítására és átállására nyújtott támogatás odaítélésének a feltételeire vonatkozó tárcaközi határozatokból (lásd a 2001. május 24-i, illetve a 2002. április 5-i *Francia Köztársaság*

Hivatalos Lapját) kiderül, a francia hatóságok átalányösszegek fizetését választották. A támogatásokat a szerkezetileg átalakított parcellák után hektáronként fizették (euró/hektár).

9 A költségek számítása során figyelembe veszik a szőlőterületeket, beleértve a sorvégi fordulókat, vagyis a sorok között és a sorok végén található azon területeket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a szőlőtermesztéshez használt gépek, mint a traktorok és a szüretelőgépek, haladhassanak vagy megforduljanak.

10 E számítást így egy olyan 1 hektáros, négyszögletes és sík terepű szőlőültetvényként meghatározott mintaparcellának a leírása alapján végezték, amely a terület 10%-áig magában foglalja a mezőgazdasági gépek áthaladásához szükséges sorvégi fordulókat, vagyis a sorok végétől számított 6 méteres területet.

11 A parcellák különböző formái és a különleges terepviszonyok figyelembevétele céljából egy nomogramot, vagyis egy diagramot határoztak meg a területek kiszámításának az eljárásához. Ez a szőlővel be nem ültetett területek elfogadható legmagasabb százalékos mértékét határozza meg, amely például 30% azon parcellák esetében, amelyeknek a szőlővel beültetett területe 35 ár alatt van, és 5% azon parcellák esetében, amelyeknek a szőlővel beültetett területe 15 hektár felett van.

12 A szőlőültetvények különböző költségeit olyan elemek alapján határozták meg, mint a palánták vásárlása, a növény-egészségügyi eljárások, a munkaerő költsége. Ezenkívül csak a szokásos, vagyis az alkalomszerűen felmerülőkön kívüli költségeket vették figyelembe az átalányszámításnál. A költségekre vonatkozó adatokat a mezőgazdasági kamarák továbbították, és szükség szerint frissítették.

13 A kompenzáció négy kritérium alapján változik: a termelői csoportokhoz való tartozás, a fiatal termelői státusz, az üzemi területre vonatkozó szerződés (CTE) kötése és a telepítési jogok eredete. A legnagyobb mérték a mezőgazdasági területen 2000. július 31. után végzett kivágásból származó jogokkal járó, termelői csoporthoz tartozó és CTE-t aláíró fiatal termelő által megvalósított telepítésnek felel meg.

14 Annak biztosítására, hogy az 1493/1999 rendelet 13. cikke (3) bekezdésének megfelelően a támogatás ne haladja meg a szerkezetátalakítás költségeinek az 50%-át, az átalányösszeget annak biztosításával rögzítik, hogy az odaítélt támogatás legmagasabb mértéke ne haladja meg egy telepítés legalacsonyabb költségeinek az 50%-át.

A vitatott határozathoz vezetető eljárás

15 A Bizottság szolgálatai 2002. szeptember 23-tól 27-ig a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási támogatásának odaítélési rendszerére vonatkozóan vizsgálatot végeztek Franciaországban.

16 E vizsgálatot követően a Bizottság az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően 2003. február 10-én értesítést küldött a francia hatóságoknak.

17 2003. május 20-án a francia hatóságok válaszoltak ezen értesítésre.

18 2003. szeptember 30-án a Bizottság a francia hatóságokkal kétoldalú találkozót szervezett.

19 E találkozót követően a Bizottság 2004. július 22-én az 1663/95 rendelet 8. cikke alapján hivatalos értesítést küldött a francia hatóságoknak, amelyben megerősítette azon álláspontját, miszerint a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási támogatását a 2001. és az azt követő évek tekintetében nem a közösségi szabályoknak megfelelően nyújtották. A Bizottság különösen a 2001. év tekintetében kifizetés alapjául szolgáló 50 iratból álló véletlenszerű mintán kérésére végzett ellenőrzés eredményeire utalt, amely ellenőrzés azt mutatta, hogy a szőlővel ténylegesen beültetett területek átlagosan csak a támogathatóként elfogadott területek 90%-át teszik ki. A Bizottság szolgálatai tehát azon a véleményen voltak, hogy a 10%-os területi különbség megfelel a szőlőültetvény szerkezetátalakítására fordított kiadások támogatásra nem jogosult részének. Így a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy 10%-os pénzügyi korrekciót kell alkalmazni azon kiadásokra vonatkozóan, amelyeket a közösségi ellenőrzés tárgyát képező időszak alatt jelentettek be.

20 2004. október 4-én a francia hatóságok az egyeztető testülethez fordultak, amely 2005. március 2-án ült össze, és 2005. március 21-én elkészítette jelentését. Az egyeztető testület lehetségesnek tartotta azt – különösen a kisebb szőlőültetvények esetében –, hogy támogatást nyújtottak olyan területekre, amelyeken nem merült fel szerkezetátalakítási kiadás. Továbbá megállapította, hogy a rendelkezésére álló határidőn belül nem tudja a két fél álláspontját közelíteni.

21 Az egyeztető testület értekezletét követően, azonban túl későn ahhoz, hogy az egyeztető testület ezt az információt figyelembe tudta volna venni, a francia hatóságok további információt szolgáltattak a közösségi finanszírozás határértéke túllépésének állítólagos kockázatára vonatkozóan. Ezen információ különösen azon számítások eredményeire vonatkozott, amelyek azt mutatták, hogy – még ha a francia támogatási rendszer szempontjából szélsőséges esetből indulunk is ki – az egész francia területet érintő költségek túllépésének maximális összege 2294 euró volt, és a 2000/2001. borászati év tekintetében a támogatás átlagos mértéke hektáronként 4751 euró volt, amely jóval

a szerkezetátalakítási műveletek költsége 50%-ának megfelelő 7716 euró/hektár alatt van. A 2001-es borászati év tekintetében ez hektáronként 6197 euró, 2002-es borászati év tekintetében pedig 8371 euró volt.

22 2005. május 4-én a Bizottság levelet küldött a francia hatóságoknak, amelyben leírta végső álláspontját.

23 2005. július 20-án a Bizottság elfogadta a vitatott határozatot, amely többek között a Francia Köztársaság számára 10%-os egyedi korrekciót írt elő a szerkezetileg átalakított vagy átállított területek e részére.

Az eljárás és a felek kérelmei

24 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. szeptember 30-án benyújtott keresetlevelével a Francia Köztársaság előterjesztette a jelen keresetet.

25 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott.

26 A felek szóbeli előterjesztéseit és az Elsőfokú Bíróság által szóban feltett kérdéseire adott válaszait a 2008. május 14-i tárgyaláson meghallgatták.

27 A Francia Köztársaság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a vitatott határozatot abban a részben, amelyben a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási támogatására jogosult területek meghatározására vonatkozó korrekció alapján a 2001/2003. gazdasági év tekintetében 13 519 122,05 eurós összeget kizár a közösségi finanszírozásból;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

28 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felek érvei

29 A Francia Köztársaság két jogalapra hivatkozik, amelyekből az elsőt az 1258/1999 rendelet megsértésére, a másodikat az indokolási kötelezettség megsértésére alapítja.

30 Az 1258/1999 rendelet megsértésére alapított első jogalappal kapcsolatban a Francia Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság olyan kiadásokat zárt ki a közösségi finanszírozásból, amelyek a közösségi szabályoknak megfelelően kerültek kifizetésre,

és hogy e kiadások semmi esetre sem jelentenek veszteséget a közösségi költségvetés számára. Így a Bizottság tévesen alkalmazta az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének a rendelkezéseit.

31 A tárgyalás során és az egyeztető testület megállapításaival összhangban a Bizottság azt állítja, hogy a jelen ügyben felmerülő fő kérdés a Francia Köztársaság által alkalmazott számítási módszert érinti, mivel a közösségi költségvetés veszteségének a kockázata egy vagy két olyan konkrét esetre korlátozódik, amelyek a közösségi finanszírozási határérték túllépését okozhatják.

Azon állításról, miszerint a kiadások kifizetésére a közösségi szabályoknak megfelelően került sor

32 A Francia Köztársaság megjegyzi, hogy a Bíróságnak az EMOGA Garanciarészlege által finanszírozott tagállami kiadások számláinak az elszámolása területén meglévő állandó ítélkezési gyakorlata szerint a közösségi szabályok megsértését a Bizottságnak kell bizonyítania, ha azonban e jogsértés már megállapítást nyert, a tagállamnak kell azt bizonyítania, hogy adott esetben a Bizottság az ebből levonandó pénzügyi következmények tekintetében hibát követett el. A jelen ügyben a Bizottság nem bizonyította a közösségi jogszabályok megsértésének a fennállását.

33 A Francia Köztársaság úgy véli, hogy a támogatható területek meghatározása, amelyre a Bizottság támaszkodik, és amely szerint a közösségi finanszírozás céljából figyelembe veendő terület a szőlővel beültetett terület, nem vezethető le a közösségi szabályozásból. Ilyen körülmények között a tagállam egyetlen kötelezettsége annak

biztosítása, hogy a Közösségnek a szerkezetátalakítási és átállási költségek finanszírozásához való hozzájárulása ne haladja meg e költségek 50%-át.

34 A Francia Köztársaság azt állítja, hogy az 1227/2000 rendelet 13. cikkének (4) bekezdése engedélyezi a tagállamok számára, hogy átalányösszegben történő kifizetésről rendelkezzenek. Továbbá a közösségi szabályozás nem pontosítja ezen összegek számításának módszereit, és nem határozza meg a támogatható terület fogalmát sem. A tagállamok feladata tehát e fogalmak meghatározása azon egyetlen kitétellel, hogy a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási támogatása nem haladja meg e költségek 50%-át. A Francia Köztársaság úgy véli, hogy a támogatható terület fogalmát a borpiac közös szervezését szabályozó valamennyi közösségi rendelkezéssel összhangban határozta meg.

35 A Francia Köztársaság vitatja a Bizottság azon állítását, miszerint csökkentette az átalánytámogatás összegét, és e csökkentést egy nem támogatható területnek nyújtott támogatás odaítélésével kompenzálta, jogellenesen figyelembe véve a sorvégi fordulókat, holott csak a szőlővel beültetett területek támogathatók. Előadja továbbá, hogy a finanszírozási rendszernek nem célja a kedvezményezettek között bármiféle egyensúly megteremtése sem. Ellenkezőleg, az átalányösszeget azon területekre alkalmazott valós költségek alapján számította ki, amelyeket támogathatónak tartott a borpiac közös szervezésére alkalmazandó valamennyi rendelkezés szempontjából.

36 Ami a gyakorlati megállapításokat illeti, a Francia Köztársaság megjegyzi, hogy egy telepítési művelet költségeinek különböző elemei közül csak a szőlőtőke beszerzése függ kizárólag a szőlővel beültetett területtől. Más elemek, mint a talaj előkészítése, amely magában foglalja a vízelvezetést és a teraszosítást, a sorvégi fordulókat is érinti.

37 Hozzáteszi, hogy a műszaki és humán források felhasználása, így a hektáronkénti összköltségek a terület csökkenésével fordított arányban nőnek, és hogy a sorvégi forduló aránya annál nagyobb, minél kisebb a terület.

38 A Francia Köztársaság megjegyzi továbbá, hogy ha a szőlőültetvények szerkezetátalakítása során csak a szőlővel beültetett területet vennék figyelembe, a szőlőtermelők további szőlőtőkék telepítésén keresztül megkísérelhetnék a szőlővel be nem ültetett terület lehető legnagyobb mértékű csökkentését, amiből a termelési potenciál növekedése következne.

39 Ezenkívül a támogatás nyújtása céljából a sorvégi fordulók figyelmen kívül hagyása nem járna szükségszerűen a kiadások csökkenésével. Az egy hektáros parcella, beleértve a sorvégi fordulókat is, szerkezetátalakításának a költségeire vonatkoztatva számított átalánytámogatás ugyanis ettől kezdve egy kisebb területhez kapcsolódna. A kompenzált terület csökkenését tehát a kompenzáció mértékének a növelésével egyenlítenék ki.

40 A Bizottság állításával ellentétben bár a szerkezetátalakítási támogatás a szerkezetátalakítás költségeihez való hozzájárulás formáját ölti, az elválaszthatatlan a „telepítési jogokkal rendelkező szőlőterület” fogalmától. Az 1493/1999 rendelet 15. cikkének és az 1227/2000 rendelet 13. cikkének rendelkezéseiből következik ugyanis, hogy a tagállamok feladata azon legkisebb terület méreteinek a meghatározása, amely szerkezetátalakítási és átállási támogatásra jogosult. Az 1227/2000 rendelet 15a. cikke meghatározza a támogatási kérelemben szereplő intézkedések részleges végrehajtásának a pénzügyi következményeit úgy, hogy a kifizetések teljesítése céljából a terület több mint 80%-án végrehajtott munkákra határértéket állapít meg.

41 Hasonlóképpen nyilvánvaló kapcsolat áll fenn a támogatási rendszer és a szőlőkataszter között. Mind a kataszter, mind a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási támogatásának odaítélése esetében a telepített területet veszik figyelembe. A kataszter létrehozásával kapcsolatban a közösségi szőlőkataszter létrehozására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1987. március 3-i 649/87/EGK bizottsági rendelet (HL L 62., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 7. kötet, 168. o.) 2. cikkének f) pontja a szőlőparcellát „a földnyilvántartásban meghatározott, egy tagban lévő földdarabként" határozza meg.

42 A Francia Köztársaság szerint a fentiekből következik, hogy a Bizottság tévesen zárta ki a közösségi finanszírozásból a 13 519 122,05 eurós összeget, mivel ez az összeg megfelel a közösségi szabályoknak megfelelően kifizetett kiadásoknak.

43 A Bizottság azzal érvel, hogy egymástól független, önálló kritériumok állnak fenn a támogatás összegének a meghatározására és arra, hogy a terület e támogatásra jogosult-e. Úgy véli, hogy attól, hogy a francia hatóságok csökkentették az átalánytámogatás összegét, még nem emelhetik ugyanilyen arányban a támogatható területeket, mivel az eljárás e két szakaszát pontosan meghatározott kritériumok és „különböző szabályok" határozzák meg. Ezen állítás alátámasztására a Bizottság analógia útján utal a kiválasztási kritériumok és az odaítélési kritériumok közbeszerzési területen történő megkülönböztetésére (a Bíróság C-315/01. sz. GAT-ügyben 2003. június 19-én hozott ítélete [EBHT 2003., I-6351. o.]).

44 Gyakorlati szempontból a Bizottság emlékeztet arra, hogy bizonyos esetekben a támogatást a termelő által kért teljes területre megadták, míg a ténylegesen szőlővel beültetett terület az említett terület csupán 70%-át tette ki. Ez teljesen nyilvánvalóan „túlkompenzálásnak" minősül, ami túlmegy azon, amit a francia hatóságok előadtak.

45 A Bizottság vitatja továbbá a telepítési jogok szerkezetátalakítási és átállási rendszerbe való besorolását, és így a telepítési jogokban részesülő és a támogatásban részesülő területek ugyanazon módszer alapján történő elszámolását. E tekintetben utal az 1493/1999 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjára, amely megállapítja, hogy a szerkezetátalakítási és átállási támogatás a szerkezetátalakítás és átállás költségeihez való hozzájárulás formájában jelenik meg, míg az újratelepítési jogokban kifejezett támogatás területhez kapcsolódik.

46 Ugyanez vonatkozik a számítógépes szőlőkataszternek az említett rendszerbe való besorolására, annál is inkább, mivel a 649/87 rendelet 2. cikkének f) pontja alapján a parcellát a földnyilvántartásban meghatározott, egy tagban lévő földdarabként – beleértve tehát a sorvégi fordulókat is – határozza meg. A Bizottság utal a borágazat ellenőrzésére vonatkozó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2000. december 14-i 2729/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 316., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 31. kötet, 52. o.) 5. cikkének (1) bekezdésére, amely előírja többek között, hogy a Közösség által támogatott szőlőtermő területek termelésből való végleges kivonását, a szerkezeti átalakításokat és átállításokat a helyszínen rendszeresen ellenőrizni kell. A Bizottság szerint e rendelkezés egyértelmű és kifejezett különbséget vezetett be a termelési potenciál általános szempontjai és a különös kivonási, szerkezetátalakítási és átállítási intézkedések között. Ez utóbbiak esetében, amelyekre nézve létezik közösségi pénzügyi hozzájárulás, kötelező a rendszeres helyszíni ellenőrzés. Azonban ezen ellenőrzés a rendszer két alapvető elemére vonatkozik: a területek mérésére és a pénzügyi hozzájárulásból részesülő intézkedések valódiságára.

47 A Francia Köztársaságnak a ténylegesen betakarított mennyiség növekedésének a kockázatára vonatkozó érvével kapcsolatban a Bizottság megjegyzi, hogy a közösségi jogszabályok előírják a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a termelési potenciál összességében ne növekedjen. A Bizottság elutasítja a Francia Köztársaságnak a kiadások növekedésének a kockázatára alapított érvét is azzal az indokolással, hogy minden évben elfogad egy határozatot, amely meghatározza a tagállamok számára nyújtott indikatív pénzügyi juttatást és azt, hogy ez a kezdeti juttatás korlátozza az EMOGA általi megtérítéseket.

Azon állításról, miszerint a francia hatóságok által alkalmazott számítási módszer nem jelent veszteséget a közösségi költségvetés számára

48 A Francia Köztársaság úgy véli, hogy a Bizottság nem nyújtott be komoly bizonyítékot annak alátámasztására, hogy a Franciaországban alkalmazott módszer a közösségi költségvetés számára veszteséget okozhat. A Francia Köztársaság vitatja a Bizottságnak az egyeztető testülethez benyújtott 2005. február 17-i feljegyzésben szereplő azon állítását, miszerint a kifizetett támogatás egy esetben 51,6% volt, amely tehát 1,6%-kal túllépte a határértéket.

49 A Francia Köztársaság megjegyzi, hogy ahhoz, hogy valamely támogatás semmilyen körülmények között ne léphesse túl a szerkezetátalakítási és átállási költségek 50%-át, az átalányt annak biztosításával rögzítették, hogy a támogatás legmagasabb mértéke ne haladja meg egy telepítés legalacsonyabb költségének az 50%-át. Így, mivel a 2000/2001. borászati év esetében, mivel a megállapított legkisebb szerkezetátalakítási és átállási költség 15 432 euró volt, a meg nem haladható határérték 7716 euró volt, a kompenzáció legmagasabb mértékét pedig 7170 euróban rögzítették. A 2001/2002. borászati évre, mivel a megállapított legkisebb költség 16 743 euró volt, a meg nem haladható határérték 8371 euró volt, a kompenzáció legmagasabb mértékét pedig 8000 euróban rögzítették. Következésképpen a támogatás átalány jellege miatt a szőlőültetvényükön szerkezetátalakítási vagy átállási műveletet végző szőlőtermelők nagyobb része olyan támogatásban részesült, amely nem éri el a felmerült költségek 50%-át.

50 A Francia Köztársaság hozzáteszi, hogy még ha abból a szélsőséges feltételezésből is indulunk ki, hogy a legmagasabb mérték hektáronként 7170 euró, összehasonlítva Languedoc-Roussillon telepítési költségével, amely régió az összeg francia régió közül egy 80 ár alatti parcella esetében – amelynek a sorvégi fordulói 25%-ot tesznek ki – a legkisebb telepítési költséggel rendelkezik, a szerkezetátalakítási költségek 50%-os határértéke túllépésének a kockázata átlagosan 3,2%-ra tehető, és a francia összterületnek csak 10 hektárját érinti. Következésképpen ezen összterület esetében a költségek legnagyobb túllépését a következő képlet adja: 10 hektár x 0,032 x 7170 euró hektáronként = 2294 euró.

51 A Francia Köztársaság szerint ezt az alacsony értéket az 50% alatti támogatásokhoz kell viszonyítani, amely utóbbiakat különböző körülmények között fizethették ki. Következésképpen úgy véli, hogy – még ha a Bizottság által előadott e szélsőséges feltételezést figyelembe is kellene venni – a Közösség költségvetését semmi esetre sem érintik pénzügyi következmények.

52 A Bizottság azzal érvel, hogy teljesen lényegtelen, hogy a kompenzáció legnagyobb összegét valamely telepítés legkisebb költsége alatt rögzítették. Szerinte attól, hogy a francia hatóságok minimalizálták az átalánytámogatás összegét, még nem finanszírozhatnak nem támogatható területeket. Érveinek alátámasztására a Bizottság az Elsőfokú Bíróság T-221/04. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2006. július 25-én hozott ítéletére (az EBHT-ban nem tették közzé) hivatkozik azzal az indokolással, hogy ezen ítéletben az Elsőfokú Bíróság úgy döntött, hogy valamely támogatás bármilyen szabálytalan kifizetése túlfizetést és így az EMOGA számára veszteséget eredményez.

53 A Bizottság megjegyzi, hogy az általa bemutatott azt bizonyító példát, hogy egy parcella esetében a támogatás mértéke 51,6% volt, csupán szemléltetés céljából használta, és hogy e példa alapján a francia hatóságok semmi esetre sem igazolhatják azt a tényt, hogy nincs a közösségi költségvetésnek vesztesége. Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy a keresetlevélben megjelölt veszteség számítását, amely 1,6%-os túllépésen alapul, nem lehet figyelembe venni.

54 A Bizottság előadja, hogy ezzel szemben az azon 50 iratból álló minta alapján, amelyekben kérelmére a francia hatóságok újból megmérték a szerkezetileg átalakított egyes parcellákat, megállapították, hogy a nem támogatható területek körülbelül 10%-a részesült támogatásban. Vitathatatlan, hogy ez veszteséget okozott a közösségi költségvetés számára.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– A támogatható terület fogalmáról

55 Meg kell jegyezni, hogy a közösségi jogszabályok, vagyis konkrétabban az 1227/2000 rendelet 13. cikke kifejezetten előírja, hogy a tagállamok feladata, hogy elfogadják a támogatások körét és mértékét meghatározó szabályokat, különösen az átalányösszegként történő kifizetésre, a hektáronkénti támogatás legmagasabb mértékére, valamint a tárgyilagos szempontokon alapuló differenciált támogatásra vonatkozó rendelkezéseket.

56 A francia hatóságok által a szerkezetátalakítási és átállási támogatás kiszámítására alkalmazott módszer (lásd a fenti 8–15. pontot) leírásából következik, hogy ez utóbbiak olyan rendszert vezettek be, amely teljes egészében megfelel a fent említett jogszabályi kritériumoknak. Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a közösségi jogszabályok nem határozzák meg a „támogatható terület" fogalmát, amit a Bizottság nem is vitat.

57 Következésképpen nem létezik olyan jogalap, amely megtiltja a Francia Köztársaságnak, hogy a kifizetések meghatározása céljából a sorvégi fordulókat belefoglalja a referenciaterületbe. Azzal ellentétben, amit a Bizottság lényegében állít, az 1493/1999 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja semmilyen formában nem rendezi ezt a kérdést.

58 Annak vizsgálata van tehát hátra, hogy így a francia rendszer valóban megteremtette-e a közösségi költségvetés veszteségének a kockázatát.

– A közösségi finanszírozás határértéke túllépésének a kockázatáról

59 Mindenekelőtt a Bizottság által a fent hivatkozott Belgium kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre (86. pont) való hivatkozással kapcsolatban, amely ítéletben az Elsőfokú Bíróság úgy döntött, hogy valamely támogatás bármilyen szabálytalan kifizetése túlfizetést és így az EMOGA számára veszteséget eredményez, meg kell jegyezni, hogy mivel a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási támogatása nyújtásának a Franciaországban létrehozott rendszere a fenti 56. és 57. pontban megállapítottaknak megfelelően nem ellentétes a közösségi jogszabályokkal, az ezen ítéletben hozott megoldás nem alkalmazható a jelen ügyben.

60 Hasonlóképpen a 2001. gazdasági év tekintetében kifizetés alapjául szolgáló 50 iratból álló véletlenszerű mintán végzett ellenőrzés eredményeivel kapcsolatban, amely eredmények azt mutatják, hogy a be nem ültetett területet, vagyis a szőlőtőkék közötti terület felével megegyező szélességet magában foglaló támogatható terület átlagosan csak a támogatható terület 90%-át jelenti, meg kell jegyezni, hogy a fentiekben megállapítottaknak megfelelően a közösségi jogszabályok nem írják elő, hogy a tagállamok a kifizetések meghatározása céljából a sorvégi fordulókat kizárják a referenciaterületből. A Bizottságnak a közösségi finanszírozás határértéke túllépésének a megállapítása céljából végrehajtott ellenőrzés eredményeire hivatkozó érvelése ezért önmagában nem releváns.

61 A fentiekből következik, hogy mivel a francia kifizetési rendszer keretében kifizetett kiadások jogellenességének az automatikus feltételezése ki van zárva, értékelni kell a közösségi pénzügyi finanszírozás határértéke túllépésének az EMOGA-t érintő, valós kockázatát.

62 A tárgyalás során a Bizottság lényegében fenntartotta azt, hogy a közösségi jogszabályok a kiadások finanszírozását célozzák oly módon, hogy a sorvégi fordulók, amelyek nem járnak szerkezetátalakítási és átállási kiadásokkal, a közösségi finanszírozásból nem támogathatók.

63 Ezen érvvel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy az ügyiratokból nem tűnik ki, hogy a felek részletesen megvizsgálták azt a kérdést, hogy a sorvégi fordulók ténylegesen járhatnak-e a szerkezetátalakítás és átállás keretében a közösségi alapokból kompenzálható bizonyos költségekkel.

64 Továbbá az 1663/95 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően a francia hatóságoknak küldött 2003. február 10-i értesítésben (lásd a fenti 17. pontot) a Bizottság megjegyezte, hogy „[a] szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási műveletei szükséges költségeinek az elemzése azt mutatja, hogy a nyújtott átalánytámogatás elsősorban a szőlővel ténylegesen beültetett területhez kötött". Ugyanezen megállapítást tartalmazza a Bizottság 2004. július 22-i levele, amely az 1663/95 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése és az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege számlaelszámolásával összefüggő egyeztetési eljárás kialakításáról szóló, 1994. július 1-jei 94/442/EK bizottsági határozat (HL L 182., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 268. o.) 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett hivatalos értesítésnek minősül.

65 E fent említett két levélből következik tehát, hogy a vitatott határozatot elfogadva a Bizottság nem zárta ki azt, hogy a sorvégi fordulók a szerkezetátalakítási és átállási művelet keretében kiadásokkal járhatnak.

66 Még ha a Bizottság a tárgyalás során eltérő álláspontot is volt, vagyis tagadta azt, hogy a sorvégi fordulók a szóban forgó támogatásra jogosító kiadásokhoz vezethetnek, nem zárható ki, hogy a talaj-előkészítés, amely magában foglalja a Francia Köztársaság által hivatkozott vízelvezetést és teraszosítást is, a sorvégi fordulókra is vonatkozik. E munkák és következésképpen az azokkal járó költségek kapcsolódhatnak a szőlőültetvények 1493/1999 rendelet 11. cikke értelmében vett szerkezetátalakítási és átállási rendszere alá tartozó intézkedésekhez.

67 Mivel a Bizottság csak a tárgyalási szakaszban vitatta a sorvégi fordulókhoz kapcsolódó kiadások fennállását, a Francia Köztársaságnak nem róható fel, hogy nem nyújtott be részletes bizonyítékokat, amelyek lehetővé tették volna ennek ellenkezőjének a bizonyítását. Figyelembe véve azt a tényt, hogy nem zárható ki az, hogy a sorvégi fordulók szerkezetátalakítási és átállási támogatásra jogosító kiadásokkal járhatnak, a Bizottság ezen érvét el kell utasítani.

68 Ezenkívül gyakorlati szinten kevésbé valószínű, hogy az egyéni termelő szőlőültetvényét a különböző parcellák eltérő funkciója alapján kezeli. Sokkal valószínűbb, hogy a szőlőtermelőnél felmerült költségek bruttó összege a tulajdonában álló hektárok száma alapján kerül felosztásra. A Francia Köztársaság tehát helyesen állapította meg, hogy a támogatásban való részesülés érdekében a sorvégi fordulók kizárása nem feltétlenül nyilvánul meg a kiadások csökkenésében. Az átalánytámogatás, amelyet egy egyhektáros parcella – beleértve a sorvégi fordulókat is – szerkezetátalakítási költségeire vonatkoztatva számolnak ki, ugyanis ettől kezdve egy kisebb területhez kapcsolódna. A kompenzált terület csökkenését a kompenzáció mértékének a növelésével egyenlítenék ki.

69 Ennek következtében a Bizottság azáltal, hogy szigorú különbséget tesz a szőlőültetvény eltérő területei között, mesterséges és felesleges koncepciót teremt, amely ezenkívül nem is következik az alkalmazandó közösségi jogszabályokból.

70 Továbbá azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a francia kifizetési rendszer rendelkezik-e a szükséges garanciákkal annak biztosítása céljából, hogy a közösségi finanszírozás határértékét ne lépjék túl, a következőket kell megjegyezni.

71 Először is az ügyiratokból kiderül, hogy a Francia Köztársaság által a szőlőtermelőknek fizetendő összegek megállapítása érdekében figyelembe vett kiadások valósak, mivel az egyes adatokat regionális mezőgazdasági szervezetek gyűjtötték össze.

72 Másodszor a Francia Köztársaság két intézkedést fogadott el annak biztosítása céljából, hogy a Közösségnek a szerkezetátalakítási és átállási költségek finanszírozásához való hozzájárulása ne haladja meg e költségek 50%-át, vagyis hogy az átalány számításánál csak a szokásos költségeket vegyék figyelembe, kizárva ezáltal a szőlőtermelőnél alkalomszerűen felmerülő költségeket, és hogy az átalány mértékét úgy határozzák meg, hogy biztosítsák azt, hogy a legnagyobb támogatás mértéke ne haladja meg egy telepítés legkisebb költségének az 50%-át.

73 Meg kell jegyezni, hogy az átalányfizetés módszerének az elfogadásával elkerülhetetlen bizonyos különbség fennállása a tényleges költségek és a nyújtott támogatás között. A sorvégi fordulók nem a parcella méretétől, hanem annak formájától, a termesztés korlátaitól és a mezőgazdasági gépek áthaladásától függnek. Ebből az következik, hogy minél kisebb a parcella, annál nagyobb a szőlőtőkével be nem ültetett terület aránya. Lehetséges, hogy egy szabálytalan formájú kisebb szőlőültetvény tulajdonosa arányosan nagyobb összeget kap, mint egy nagyobb négyszögletes és sík, területe 5%-ának megfelelő vagy annál kisebb sorvégi fordulót magában foglaló szőlőültetvény tulajdonosa. Mindazonáltal az 1493/1999 rendelet kifejezetten elismeri az átalányfizetés jogszerűségét, amely az eltérő helyzetekben lévő különböző szőlőtermelőknek fizetett kompenzáció tekintetében szükségszerűen magában foglal bizonyos megközelítő becslést. E pontatlanság, amely az átalányösszegek számításának keretében elkerülhetetlen, önmagában nem értelmezhető úgy, mint ami a közösségi költségvetés számára veszteséget okoz.

74 A közösségi finanszírozás határértéke túllépésének a kockázatával kapcsolatban a Francia Köztársaság benyújtott egy olyan részletes információt, amely a jelen ügyben két releváns szempontot érint.

75 Először is a francia hatóságok tájékoztatták az egyeztető testületet, hogy a 2000/2001. borászati évre vonatkozóan a szerkezetátalakítási és átállási támogatás mértéke a kérelmezőre alkalmazandó kritériumok és a felhasznált telepítési jogok eredete alapján hektáronként 1680 euró és 7170 euró között változott. Az átlag hektáronként 4751 euró, vagyis a hektáronkénti 7716 eurónál (valamely szerkezetátalakítási művelet hektáronként 15 432 euróra becsült költsége 50%-ának megfelelő összeg) lényegesen alacsonyabb összeg volt. A 2001/2002. borászati évre vonatkozóan

a támogatás mértéke hektáronként 2170 euró és 8000 euró között változott, és az átlag hektáronként 6197 euró, vagyis a hektáronkénti 8371 eurónál (valamely szerkezetátalakítási művelet hektáronként 16 743 euróra becsült költsége 50%-ának megfelelő összeg) alacsonyabb összeg volt. Következésképpen a Francia Köztársaság által benyújtott adatok alapján az odaítélt támogatás átlagösszege jóval az 1493/1999 rendeletben előírt 50%-os maximális mérték alatt van.

76 Másodszor a francia hatóságok bizonyították, hogy olyan elméleti helyzetben, amelyben közel szélsőséges paramétereket alkalmaznak, vagyis a Languedoc-Roussillon francia régiónak egy 80 ár alatti parcellára – amelyben a sorvégi fordulók a területének 25%-át teszi ki – vonatkozó legalacsonyabb telepítési költségeivel összehasonlítva a 2000/2001. gazdasági évre nyújtott támogatás legnagyobb mértékét veszik figyelembe, a költségek maximális túllépésének a kockázata rendkívül alacsony, és az egész francia terület esetében 2294 eurós összegnek felel meg.

77 A Bizottságnak ezen érv elfogadhatóságára vonatkozó kifogásával (lásd a fenti 53. pontot) kapcsolatban meg kell állapítani, hogy az egyeztető testülethez címzett feljegyzésben a Bizottság által példaként bemutatott számításra válaszul a Francia Köztársaság továbbította a vonatkozó információt. Ezenkívül figyelembe véve azt a tényt, hogy a francia fizetési rendszert jellemző, közel szélsőséges paramétereket e számítás elvégzése céljából alkalmazták, a felek által így szolgáltatott példa elég feltáró jellegű ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni.

78 Kiegészítésképpen meg kell jegyezni, hogy még ha ezen információt az egyeztető testülettel késedelmesen is közölték, a Bizottság a vitatott határozat elfogadásakor annak birtokában volt. Mindenesetre a 94/442 határozat 1. cikke alapján „a Testület álláspontja nem sérti [helyesen: befolyásolja] a Bizottságnak a […] végső döntését”. Így a Bizottság figyelembe tudta volna venni ezt az információt.

79 Meg kell továbbá állapítani, hogy a Bizottság maga is elismeri, hogy a közösségi finanszírozás határértékének a túllépése, ha elő is fordult, csak egy vagy két konkrét esetet érintene.

80 Végül, mivel jogilag megkövetelt módon bizonyították, hogy a francia rendszer megfelel az 1493/1999 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának és az 1227/2000 rendelet 13. cikkének, a feleknek a telepítési jogoknak a szerkezetátalakítási és átállási rendszerbe való állítólagos besorolására vonatkozó érvelése nem releváns a jelen ügy eldöntése szempontjából.

81 A fenti megállapítások fényében meg kell állapítani, hogy a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási támogatása odaítélésének a francia rendszere megfelel a közösségi jogszabályoknak, és hogy nincs valós kockázata az 1493/1999 rendelet 13. cikke értelmében vett közösségi finanszírozási határérték túllépésének.

82 Következésképpen azáltal, hogy a Bizottság a közösségi finanszírozásból a közösségi szabályoknak megfelelően kifizetett kiadásokat zárt ki, megsértette az 1258/1999 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének a rendelkezéseit.

83 Következésképpen a jelen jogalapot el kell fogadni.

84 Ebből következik, hogy anélkül, hogy a második jogalapot meg kellene vizsgálni, a vitatott határozatot meg kell semmisíteni.

A költségekről

85 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, a Francia Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

a következőképpen határozott:

1) Az Elsőfokú Bíróság az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2005. július 20-i 2005/579/EK bizottsági határozatot megsemmisíti abban a részben, amelyben a szőlőültetvények szerkezetátalakítási és átállási támogatására jogosult területek meghatározására vonatkozó, a Francia Köztársaság számára előírt korrekció alapján a 2001/2003. gazdasági év tekintetében 13 519 122,05 eurós összeget kizár a közösségi finanszírozásból.

2) A Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

Czúcz Cooke Labucka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2008. szeptember 10-i nyilvános ülésen.

E. Coulon Czúcz O.

hivatalvezető elnök